

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 18 września 1967 r. **Nr 3**

TREŚĆ:

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

10.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 czerwca 1967 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia

Na podstawie art. 9, ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. nr 23, poz. 97 i z 1965 r. nr 14, poz. 98) zarządza się co następuje:

§ 1. W wykazie prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uprawniających do zaliczenia do I kategorii zatrudnienia, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz.U. z 1956 r. nr 39, poz. 176 i z 1964 r. nr 34, poz. 215) — wprowadza się następujące zmiany:

1) w dziale XV — Żegluga, komunikacja i łączność, w poz. 3, dodaje się wyraz „i sztauerzy";
2) dział XVII — Rolnictwo, otrzymuje brzmienie:
   „XVII. Rolnictwo i leśnictwo.
   1. Traktorzyści
   2. Drwale";
3) dodaje się dział XVIII, w brzmieniu:
   „XVIII. Zawody różne.
   Szeregowi i podoficerowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnieni w komendach straży pożarnych, w zawodowych strażach pożarnych podległych prezydiom rad narodowych oraz w oficerskich i podoficerskich szkołach pożarniczych".

§ 2. Jeżeli przy zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz.U. z 1956 r. nr 39, poz. 176 i z 1964 r. nr 34, poz. 215) odmówiono pracownikowi renty przewidzianej dla pracowników I kategorii zatrudnienia, a renta taka przysługiwałaby temu pracownikowi przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia, na wniosek osoby zainteresowanej następuje ponowne ustalenie prawa do renty lub jej wysokości.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz.U. nr 39, poz. 176) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

J. Cyrankiewicz

11.

UCHWAŁA Nr 217 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1967 r.

w sprawie powoływania gromadzkich naczelników straży pożarnych

Na podstawie art. 2, ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. nr 20, poz. 120) Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1. 1. Prezydia gromadzkich rad narodowych w zależności od potrzeb miejscowej ochrony przeciwpożarowej mogą powoływać gromadzkich naczelników straży pożarnych.

2. Zadaniem gromadzkiego naczelnika straży pożarnych jest sprawowanie opieki organizacyjnej i technicznej nad wszystkimi ochotniczymi i obowiązkowymi strażami pożarnymi, działającymi na terenie gromady, oraz koordynowanie ich działalności, a także przedstawianie gromadzkiej radzie narodowej, jej komisjom i prezydium opinii i wniosków w zakresie miejscowej ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. Gromadzkiego naczelnika straży pożarnych powołuje i odwołuje prezydium gromadzkiej rady narodowej w porozumieniu lub na wniosek powiatowej komendy straży pożarnych, uzgodniony z zarządem oddziału powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

2. W razie potrzeby prezydium gromadzkiej rady narodowej może powołać zastępcę gromadzkiego naczelnika straży pożarnych.

3. Gromadzkiego naczelnika straży pożarnych i jego zastępcę powołuje się spośród członków ochotniczych straży pożarnych lub Korpusu Technicznego Pożarnictwa zamieszkałych na terenie gromady, posiadających doświadczenia w pracy związanej z ochroną przeciwpożarową, a także umiejętności organizacyjne.

§ 3. 1. Do zakresu działania gromadzkiego naczelnika straży pożarnych należy w szczególności:

1) przedstawianie radzie narodowej, jej komisjom i prezydium opinii i wniosków w zakresie:
   a) uwzględniania potrzeb ochrony przeciwpożarowej w planach gospodarczych i finansowych,
   b) organizowania wart przeciwpożarowych i kontroli przeciwpożarowych,
   c) zapobiegania pożarom,
2) branie udziału w sesjach gromadzkiej rady narodowej oraz posiedzeniach komisji i prezydium, na których omawiane są sprawy ochrony przeciwpożarowej,
3) udzielanie pomocy fachowej strażom pożarnym przy przeprowadzaniu ćwiczeń, manewrów i zawodów pożarniczych,
4) udzielanie strażom pożarnym pomocy w sprawach organizacyjno-technicznych,
5) branie udziału w naradach, odprawach i szkoleniach organizowanych przez powiatowe komendy straży pożarnych przy współudziale zarządów oddziałów powiatowych Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w sprawach dotyczących jego działalności,
6) współdziałanie w sprawach ochrony przeciwpożarowej z posterunkiem Milicji Obywatelskiej.

2. Przy wykonywaniu swych zadań gromadzki naczelnik straży pożarnych kieruje się wytycznymi udzielanymi przez prezydium gromadzkiej rady narodowej, powiatową komendę straży pożarnych i zarząd oddziału powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

§ 4. 1. Gromadzki naczelnik straży pożarnych pełni swe obowiązki honorowo.

2. Gromadzki naczelnik straży pożarnych otrzymuje z budżetu gromadzkiej rady narodowej zwrot kosztów podróży służbowych na zasadach przewidzianych dla pracowników prezydiów rad narodowych.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, pokrywane są z kwot przewidzianych na ochronę przeciwpożarową.

§ 5. 1. Gromadzki naczelnik straży pożarnych załatwia czynności urzędowe w miarę możliwości w pomieszczeniu wyznaczonym mu w tym celu przez prezydium gromadzkiej rady narodowej. Materiały kancelaryjne zapewnia mu prezydium gromadzkiej rady narodowej.

2. Gromadzki naczelnik straży pożarnych przy wykonywaniu swoich obowiązków posługuje się legitymacją wystawioną przez prezydium gromadzkiej rady narodowej według wzoru ustalonego przez Komendę Główną Straży Pożarnych.

§ 6. 1. W osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów, nie posiadających zawodowych jednostek ochrony przeciwpożarowej, zadania gromadzkiego naczelnika straży pożarnych określone w § 1, ust. 2 wykonuje odpowiednio naczelnik miejscowej ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej.

2. Jeżeli w poszczególnych osiedlach i miastach, o których mowa w ust. 1, jest więcej niż jedna straż pożarna, prezydium właściwej rady narodowej może powołać odpowiednio osiedlowego lub miejskiego naczelnika straży pożarnych.

3. W wypadku określonym w ust. 2 przepisy uchwały dotyczące gromadzkiego naczelnika straży pożarnych stosuje się odpowiednio do osiedlowego i miejskiego w miastach nie stanowiących powiatów miejskich naczelnika straży pożarnych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
J. Cyrankiewicz

12.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 czerwca 1967 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie art. 47, ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz.U. nr 13, poz. 91) zarządza się co następuje:

§ 1. Jednostki ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności zawodowe, ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne, komendy straży pożarnych, szkoły pożarnicze obowiązane są — dla zapewnienia ochrony zdrowia i życia członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz członków straży pożarnych — stosować przepisy ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz.U. nr 13, poz. 91) z zastrzeżeniami wynikającymi z § 2.

§ 2. W okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności podczas akcji ratowniczych dowódca akcji może odstąpić od zachowania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, stosując w zamian inne środki zabezpieczające, będące w danej sytuacji w jego dyspozycji.

§ 3. Szczegółową instrukcję w zakresie zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w czasie pełnienia służby w strażnicach oraz podczas ćwiczeń i akcji ratowniczych — wyda Komendant Główny Straży Pożarnych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 4. Sprzęt, urządzenia pożarnicze oraz środki gaśnicze i chemiczne przed dopuszczeniem ich do stosowania przez straże pożarne poddaje się pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy ocenie Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. Z. Sznek

13.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 sierpnia 1967 r.

w sprawie ustalenia ramowego regulaminu organizacyjnego zawodowej straży pożarnej

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. nr 20, poz. 120) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Zawodowe straże pożarne organizuje się:

1) miejskie zawodowe straże pożarne — w miastach,
2) zakładowe zawodowe straże pożarne — w zakładach pracy.

2. Z zastrzeżeniem § 2, ust. 2 zawodowe straże pożarne podlegają:

1) miejskie — prezydiom właściwych rad narodowych,
2) zakładowe — kierownikom zakładów pracy.

§ 2. 1. Funkcję komendy zawodowej straży pożarnej spełniają:

1) w miastach wyłączonych z województw — komendy straży pożarnych w tych miastach,
2) w miastach stanowiących powiaty miejskie — komendy miejskie straży pożarnych,
3) w miastach będących siedzibami prezydiów powiatowych rad narodowych — komendy powiatowe straży pożarnych.

2. Wszystkie jednostki zawodowych straży pożarnych są podporządkowane pod względem operacyjnym właściwej terenowo komendzie straży pożarnych (ust. 1).

§ 3. Ustala się ramowy regulamin organizacyjny zawodowej straży pożarnej, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. W oparciu o ramowy regulamin organizacyjny komendy zawodowych straży pożarnych opracują szczegółowe regulaminy dostosowane do warunków i potrzeb swych jednostek.

2. Regulaminy dla zawodowych straży pożarnych, w których funkcje komend spełniają komendy straży pożarnych w miastach wyłączonych z województw, zatwierdza Komendant Główny Straży Pożarnych, a dla pozostałych zawodowych straży pożarnych — wojewódzki komendant straży pożarnych.

3. Regulaminy dla zawodowych straży pożarnych w zakładach pracy podporządkowanych resortom, posiadającym zorganizowaną służbę przeciwpożarową podlegają — przed zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 2 — uzgodnieniu z głównym inspektorem ochrony przeciwpożarowej.

§ 5. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego zawodowej terenowej straży pożarnej (Monitor Polski nr 51, poz. 573),
2) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 6 sierpnia 1954 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego zawodowej zakładowej straży pożarnej (Monitor Polski nr 81, poz. 942).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. K. Świtała

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 sierpnia 1967 r. (poz. 257).

RAMOWY REGULAMIN ORGANIZACYJNY ZAWODOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

Zakres działania

§ 1. Do zakresu działania zawodowej straży pożarnej zwanej dalej „strażą", należy bezpośrednie wykonywanie zadań ochrony przeciwpożarowej a w szczególności:

1) prowadzenie przeciwpożarowej działalności zapobiegawczej,
2) prowadzenie akcji ratowniczej w czasie pożarów oraz innych klęsk żywiołowych i katastrof,
3) uczestniczenie w przygotowywaniu obrony terytorium kraju,
4) wykonywanie innych czynności związanych z ochroną przeciwpożarową na polecenie właściwych organów, jak również z własnej inicjatywy.

§ 2. 1. Straż jest obowiązana na własnym obszarze działania wykonywać wszystkie zadania wymienione w § 1, na obszarze zaś pomocy wzajemnej — brać udział w akcjach ratowniczych.

2. Stosownie do przepisów w sprawie współdziałania straży pożarnych i sprawowania nad nimi kierownictwa w czasie akcji ratowniczej straż na polecenie właściwej komendy straży pożarnych jest obowiązana brać udział w akcjach ratowniczych również poza obszarem pomocy wzajemnej.

3. Straż w zakładzie pracy jest obowiązana prowadzić przeciwpożarową działalność zapobiegawczą na terenie swego zakładu pracy.

Organizacja wewnętrzna

§ 3. Straż dzieli się na oddziały i jednostki taktyczne, które pod względem ilości i rozmieszczenia odpowiadają obszarom operacyjnym ustanowionym na własnym obszarze działania straży stosownie do przepisów o powoływaniu i rozmieszczeniu straży pożarnych.

Komendant straży

§ 4. Komendant kieruje całokształtem działalności straży i jest za nią odpowiedzialny, utrzymuje dyscyplinę w straży i reprezentuje straż na zewnątrz.

Do zadań komendanta straży należy w szczególności:

1) kierowanie pracami komendy straży,
2) dowodzenie jednostkami taktycznymi w akcjach ratowniczych.
3) regulowanie toku służby i podziału czynności pomiędzy pracowników straży,
4) troska o należyty dobór kadr i o poziom ich przygotowania fachowego,
5) utrzymanie właściwej organizacji wewnętrznej i sprawności działania straży,
6) zapewnienie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w straży,
7) prowadzenie prac mających na celu przygotowanie straży do obrony terytorium kraju,
8) organizowanie i prowadzenie prac kontrolnych w dziedzinie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów,
9) planowanie operacyjne oraz zapewnienie stałego dysponowania jednostkami taktycznymi straży,
10) przydział pracowników do jednostek taktycznych i na stanowiska pracy,
11) planowanie i realizacja szkolenia pożarniczego,
12) planowanie i realizacja potrzeb w zakresie technicznego wyposażenia straży,
13) planowanie potrzeb w zakresie zaopatrzenia wodnego do celów gaśniczych,
14) prowadzenie gospodarki finansowo-materiałowej związanej z utrzymaniem straży.

§ 5. 1. Komendant straży wykonuje swoje zadania przy pomocy komendy.

2. W jednostkach, w których nie ma stanowiska zastępcy komendanta, komendant straży na czas swojej nieobecności powierza zastępstwo jednemu z podległych mu oficerów lub podoficerów.

3. Wewnętrzne przepisy służbowe straży określają podział komendy na stanowiska pracy i zakres czynności na poszczególnych stanowiskach oraz szczegółowe obowiązki i uprawnienia zastępcy komendanta straży albo oficera lub podoficera, któremu powierza się zastępstwo komendanta straży na czas jego nieobecności.

Oddział straży

§ 6. Oddział straży jest stałą jednostką organizacyjną straży. Do zakresu działania oddziału należy bezpośrednie wykonywanie zadań ochrony przeciwpożarowej na określonym obszarze operacyjnym oraz innych obowiązków określonych przez komendanta straży.

§ 7. 1. Na każdym obszarze operacyjnym miasta tworzy się oddział straży, jeżeli:

1) własny obszar działania straży podzielony jest na obszary operacyjne;
2) na tym obszarze operacyjnym zlokalizowana jest jednostka taktyczna w sile nie mniejszej od jednego plutonu pożarniczego na jednej zmianie służbowej.

2. Obszar działania oddziału może obejmować jeden lub więcej obszarów operacyjnych.

3. Jednostka taktyczna straży na obszarze operacyjnym, na którym nie ma oddziału, jest podporządkowana oddziałowi sąsiedniego obszaru operacyjnego.

4. Straż w zakładzie pracy może dzielić się na oddziały, jeżeli promień własnego obszaru działania tej straży przekracza 3 km, a czas dojazdu do granic tego obszaru przekracza 5 minut od zaalarmowania straży albo jeżeli potrzeba utworzenia oddziału wynika z zagrożenia pożarowego zakładu pracy.

§ 8. 1. Oddział składa się z dowództwa i jednostek taktycznych.

2. W skład dowództwa oddziału wchodzi dowódca oddziału, oficerowie zmianowi oraz personel pomocniczy.

§ 9. 1. Na czele oddziału stoi dowódca oddziału, powoływany i odwoływany przez komendanta straży.

2. Dowódca oddziału bezpośrednio podlega komendantowi straży, odpowiada on za gotowość bojową i dyscyplinę oddziału oraz za stan sprzętu, uzbrojenia i urządzeń stanowiących techniczne wyposażenie oddziału.

3. Do obowiązków dowódcy należy w szczególności:

1) kierowanie pracami oddziału,
2) dowodzenie jednostkami taktycznymi w akcjach ratowniczych,
3) regulowanie toku służby i podziału czynności pomiędzy pracowników oddziału,
4) fachowe przygotowanie kadr oddziału,
5) zapewnienie sprawności działania oddziału,
6) realizowanie zadań w zakresie zapobiegania pożarom,
7) zapewnienie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w oddziale.

Tok zajęć i służba wewnętrzna

§ 10. 1. Tok zajęć służbowych w straży w ramach obowiązującego systemu pełnienia służby liniowej określają wewnętrzne przepisy służbowe straży.

2. W celu zapewnienia porządku i dyscypliny w straży organizuje się służbę wewnętrzną na zasadach określonych wewnętrznymi przepisami służbowymi straży. Organami służby wewnętrznej, zależnie od potrzeb, są: oficer, podoficer służbowy i strażak służbowy. Tok pełnienia służby i obowiązki organów służby wewnętrznej reguluje komendant straży.

§ 11. Szczegółowy rozkład dnia, zakres czynności na poszczególnych stanowiskach pracy oraz kolejność wyjazdów jednostek taktycznych do akcji ratowniczych ustala komendant straży (dowódca oddziału).

WZGraf. W-wa. Zam. 3687 z dn. 29.IX.67 r. 4267. T-54.

